

lys&liv

Informasjonblad for Menighetsfakultetet

nr 2 april
2006 72. årgang

: TID FOR KONSOLIDERING OG KVALITETSSIKRING s 2-3

: GIALLORETI: LITEN ITALIENER MED STORE DRØMMER s 14-15

Line Marie Onsrud:

Tid for religions- dialog s 10-11

Svein Elgvin

L. E. Gialloreti

Harald Hegstad

Studiesjef Øystein Lund om fagutviklingen ved MF:

Tid for konsolidering

Studiesjef Øystein Lund er, sammen med sine medarbeidere, ansvarlig for å administrere og gjennomføre et stort antall studieemner i KRL og teologi ved MF.

Det har vært en rivende utvikling ved MF de siste årene på grunn av studie-reformer og etablering av nye emnetilbud. – Nå er det tid for konsolidering og fornyet arbeid med fagutvikling av de emner vi allerede har, er signalet som kommer fra studiesjef Øystein Lund.

– For tiden arbeider vi med å få laget gode oversikter over det samlede studie-tilbudet vårt og alle de prosedyrer som er knyttet til det å studere ved MF, sier Lund. – Som undervisningsinstitusjon har vi klare krav på oss for å oppfylle vår del av informasjonsplikten, og vi

onsker å forenkle og tydeliggjøre alle sider rundt et studium på dette nivået.

En prioritert oppgave i denne forbindelse har vært å legge alle emneplaner, planforslag, emnekatalog og studieprogrammer på nettet. MFs hjemmeside blir derfor kontinuerlig oppgradert for å gjøre informasjonen så lett tilgjengelig og oversiktlig som mulig. Det gjelder også de studietilbudene som er etablert i samarbeid med andre kirker og trossamfunn.

Samarbeid og samhandling

– Det er alltid et forbedringspotensial, og vi har som mål å være et fagteologisk kompetansesenter på høyt nivå. Derfor er det nødvendig at vi bruker tid til å konsolidere oss og foreta en faglig sikring av det vi holder på med. Vi vil ha et høyt fokus på å samordne våre studier i forhold til de programmer vi tilbyr, få en best mulig faglig og administrativ samhandling og implementere utdanningsplanene for den enkelte student. Det innebærer bl.a. at vi utvikler en studiekontrakt der vi ser studiene i et perspek-

tiv på minst 2-3 semestre framover. Hvilke emner skal studentene ta til enhver tid? Det undervises ikke i alle emnene hvert semester, og det er derfor viktig at vi klarer å tilrettelegge et mest mulig rasjonelt og meningsfullt studieløp for studentene våre. Det vil også gi oss et bedre bilde av antall studenter de nærmeste semestre og hvordan studenttallet vil fordele seg på de enkelte fag og programmer.

Revidering av teologiløpet

Det ordinære teologiløpet er for tiden i støpeskjeen. – Dette studieløpet er i dag for fragmentert og vi er derfor igang med å utarbeide en ny struktur som fag-rådet skal si sin mening om i løpet av våren. Deretter går forslaget til de enkelte fagseksjonene hvor det faglige arbeidet vil finne sted før det nye opplegget vil være operativt trolig høsten 2007.

– Er det også andre grunner for at cand.theol.-graden revideres?

– Ja, noen av fagene kommer for dårlig ut i nåværende opplegg. Det gjelder

«Det er alltid et forbedringspotensial, og vi har som mål å være et fagteologisk kompetansesenter på høyt nivå»

Studiesjef Øystein Lund

for eks. bibelfagene og kirkehistorie. Tendensen i det nye opplegget vil være en sterkere konsentrasjon rundt de klassiske basisfagene og de skal ha en tydeligere profesjonsinnretning. Fordypningsemnene skal ikke lenger være selvstendige emner, men heller være sterkere knyttet opp til basisfagene, sier Lund.

For mange eksamener

Veksten i studieemner har etter hvert ført til at MF har fått en meget høy

eksamensportefølje. For stor, etter Lunds mening. – Vi arbeider mot at det blir færre fag som har eksamen hvert semester. Vi ønsker dessuten at det skal være en lettere sammenheng mellom undervisning og eksamen, alle emnene skal tilhøre et program og tilordnes et spesielt sted i programmet. Programmene skal dessuten starte en gang pr. år, ikke begge semestrene, sier Lund som allerede i lang tid har arbeidet med å ferdigstille en omfattende undervisningsplan for høstsemesteret.

Rektorer samlet ved Sæther Tower på Berkeley. Fra høyre: Vidar L. Haanes, Knut Høve - Universitetet for miljø- og biovitenskap, Gunnar Breivik - Idrettshøgskolen og Geir Ellingsrud - Universitetet i Oslo.

MF i fokus på rektortur til USA

I midten av februar dro 25 norske universitets- og høyskolerektorer til USA på studietur. Anledningen var en avtale om forsknings- og utdanningssamarbeid mellom Norge og USA, som ble undertegnet på regjeringnivå like før jul. Rektor Vidar L. Haanes deltok på turen, som skjedde i regi av Universitets- og høyskolerådet.

Gruppen ble tatt i mot i San Francisco av professor Gunnar Breivik, tidligere rektor ved Norges Idrettshøgskole, som for tiden er på forskningsopphold ved Berkeley. Breivik, som er cand.theol. fra MF og sitter i MFs styre, var vertskap under oppholdet på Berkeley. Det er for tiden en rekke norske forskere og 65 norske studenter ved Berkeley, som er rangert som verdens beste universitet. Det meste av grunnen som Berkeley ligger på ble gitt som gave av nordmannen Peder Sæther, og inngangen til universitetet prydes av en storslagen port: The Sæther gate. Berkeley er også stedet hvor kronprins Haakon Magnus studerte under sitt USA-opphold.

Søndagen dro rektorene samlet til

gudstjeneste i sjømannskirken i San Francisco, hvor MF-teologen Olav Valen-Sendstad er prest.

Gruppen besøkte så Stanford, og fikk en innføring i hvordan man driver et privat universitet - hvilket gav en viss oppmerksomhet til MF, som var den eneste private institusjonen som var representert i gruppen - uten sammenlikning for øvrig. Stanford er et av verdens beste universiteter, og henter inn milliarder hvert år i gaver fra bedrifter og privatpersoner.

Siste stopp var i Washington DC, der man besøkte den amerikanske søsterorganisasjonen til Universitets- og høyskolerådet, samt Verdensbanken, forskningsdepartementet og George Washington University.

Ellen og Knut Vollebæk holdt en flott mottakelse i Den norske ambassade i anledning besøket. Selv her ble det en viss fokus på MF, da deres sønn Bendik studerer teologi på MF. Rektorene hadde all grunn til å avslutte sine beretninger fra turen med det sedvanlige: at alle var enige om at det hadde vært en fin tur!

Årsmøte i Nettverk for Private Høyskoler

Nettverk for Private Høyskoler (NPH) har vært et viktig talerør for private høyskoler inn mot det politiske miljøet og overfor de beslutningsorganer som har innflytelse på høyskolenes hverdag, deriblant Menighetsfakultetet. I begynnelsen av mars avviklet nettverket sitt årsmøte i BI's lokaler i Nydalen i Oslo. Statssekretær Age Rosnes fra

MFs Arne J. Eriksen er sekretær i Nettverk for Private Høyskoler.

Kunnskapsdepartementet talte om «Private høyskoler og det norske system for høyere utdanning». Fra MF deltok plan- og kvalitetssjef Arne J. Eriksen som også er nettverkets sekretær. Mye har skjedd innen høyere utdanning i Norge de siste fem årene.

– Vi har hatt en viktig studiereform som har gitt oss en ny felles høyskolelov, det er etablert et selvstendig akkrediteringsorgan og det arbeides med å få på plass et nytt finansieringssystem med incentiver på linje med de statlige institusjonene, sier Eriksen til Lys & Liv.

Men noen viktige mål gjenstår, i følge Eriksen:

– Bl.a. gjelder det nå å finne det som må ansees å være et rimelig nivå på de offentlige tilskuddene til private høyskoler. Det vi vet er et tilskuddet ikke skal være 100 prosent, men det er mange måter å regne ut nivået på. Nettverket mener at et «rimelig nivå» må sees i forhold til de fulle kostnadene som er knyttet til utdanning og forskning ved universiteter og høyskoler i Norge anno 2006. De økonomiske kuttene overfor private høyskoler det siste året har snarere vist at det går motsatt vei, og det er naturligvis nettverket ikke fornøyd med, forteller Eriksen.

Han henviser i denne forbindelse til en samlet KUF-komite på Stortinget som har uttalt at den vil be om «en samlet gjennomgang av statlige tilskudd til private høyskoler. Departementet bes komme tilbake med en vurdering av hva som vil være et rimelig nivå på statlige tilskudd for at disse ikke-kommersielle høyskoler skal kunne utføre sitt viktige samfunnsoppdrag».

Rektor ved Lovisenberg Diakonale Høyskole, Anne Karin Nygård, ble valgt til ny leder av nettverket. MFs rektor, Vidar L. Haanes, ble valgt til 1. varamann i arbeidsutvalget, mens Arne J. Eriksen fortsetter som sekretær.

Utgiver:

Det teologiske Menighetsfakultet

Redaksjon:

Vidar L. Haanes (ansv. red.), Terje Hegertun (red.), Marianne Torp (red.sekr.), Kristin Norseth.

Mailadresse:

lysgoliv@mf.no

Lys og Liv er informasjonsbladet til Det teologiske Menighetsfakultet. Med sine 23.000 abonnenter er det et av de største innen kristen presse i Norge. Alle nåværende og tidligere studenter, ledere og medlemmer i foreninger, ledere i samtlige menighetsråd og alle navngitte bidragsytere får bladet gratis tilsendt. Kristne organisasjoner og venner og familie av studenter og ansatte er blant abonnentene. Ved kildeangivelse kan artikler fra Lys og Liv fritt gjengis.

Gaver til MF gir skattefrakt:

Gaver kommer under regelen for tilskudd til vitenskapelig forskning. Dette er i tillegg til eventuelle gaver til frivillige organisasjoner. Inntil kr. 10.000 eller maks 10% av inntekten kan trekkes fra. (Jfr. Skattelovens §6-42). MF må ha giverens fødselsnummer hvis beløpet skal innrapporteres til skattemyndighetene.

MF tilbyr følgende grader:

- Bachelor i teologi
- Bachelor i Ungdom, kultur og tro
- Bachelor i KRL (innenfor fagområdene Kultur- og samfunnsfag)
- Disiplinbasert Mastergrad i kristen domskunnskap
- Erfaringsbasert master i kristendoms-kunnskap, studieretning KRL fagdidaktikk (deltid)
- Master i teologi
- Master of Philosophy in Theology
- Mastergrad i kirkelig undervisning (kateket)
- Master i diakoni
- Cand. theol. (pretestudiet)
- Ph.d. innenfor fagområdene kristendoms-kunnskap og teologi

Deltidsstudier i KRL på bachelor og mastergradsnivå samt ex.phil/ex.fac studier tilbys ulike steder i Norge, bl.a. som videreutdanningstilbud for lærere.

Besøksadresse:

Gydas vei 4, Oslo
Postadr.: Postboks 5144
Majorstuen, 0302 Oslo
E-post: post@mf.no
Tlf.: 22 59 05 00. Fax.: 22 59 05 05
Bankgiro: 3000 17 41841
MFs hjemmeside: www.mf.no
Fax til info. kontor: 22 59 05 01

Grafisk produksjon:

Koinos, Skårer

Trykk:Østfold Trykkeri, Askim
Opplag dette nr: 24.000

Neste nr:
juni 2006

Hva med menigheten?

Den offentlige oppmerksomhet i forbindelse med statskirkedebatten har hatt større fokus på kirkemotet, kirkens eiendommer og bispevalg enn på lokalmenigheten. Men i en luthersk kirke er alltid lokalmenigheten det viktigste. Mange steder eide lokalmenighetene sine egne kirker, og etter reformasjonen var det i mer enn hundre år menighetene som selv kalte sine prester. Først under enevoldstiden midt på 1600-tallet tiltok kongen i København seg retten til å utnevne alle prester.

Det er mye snakk om den åpne folkekirke, mens det samtidig ofte fremkommer kritikk av den gudstjenestefeirende menighet, som om denne var en liten klikk av spesielt interesserte, som kun var ute etter å beholde makten over menighetsrådet. Fungerer det kanskje slik i politiske sammenhenger, at de aktive på lokalplanet er ute etter makt, og må holdes i stramme toylar av de sentrale myndigheter? Jeg tviler på det. Men forestillingen må jo komme et sted fra, ettersom så mange politikere kommer med slike påstander om forholdet mellom lokalmenighet og statskirkeledelsen.

Vi driver et Menighetsfakultet; fordi Guds menighet er jordens største under.

Det er viktig å holde fast ved at lokalmenigheten er den grunnleggende enhet i kirken, det sted hvor kirken «er». Man kan trygt si at Gud virker gjennom menighetene, at disse er Guds redskap for å fremme Hans sak i verden.

Mange har synspunkter på hvordan den ideelle menighet skal fungere. De frivillige organisasjoner driver forsamlinger som mange steder er i sterk vekst, og mange har også talt til orde for å opprette husmenigheter. Slike forsamlinger kan mange steder, særlig i de store byene, ha en viktig funksjon som supplement. Bibelgrupper og husfelleskap er et viktig møtested for kristne. Slik har det vært i Den norske kirke fra Hans Nielsen Hauges tid. Men husmenigheter kan lett stå i fare for å bli lukkede forsamlinger for noen få utvalgte.

Ved Menighetsfakultetet legger vi særlig vekt på at prester, kateketer, diakoner og ungdomsarbeidere skal formes og utdannes i samspill med menighetene. I Oslo-området har MF samarbeid med en rekke menigheter om praksis for studentene våre. Studentene som følger bachelorprogrammet Ungdom, kultur og tro har praksis i en og samme

menighet nesten hele studietiden, og bidrar til å bygge opp og drive et ungdomsarbeid der i samarbeid med staben og frivillige medarbeidere. Men et samspill mellom menighetene og studentene kan skje på mange måter. Det første og viktigste premisset er at man i lokalmenighetene gir rom for unge mennesker, tilbyr dem gode møteplasser og bidrar til at de kan ta del i både planlegging og gjennomføring av gudstjenester. Deretter må flere unge oppmuntres til å studere teologi, diakoni eller KRL. I andre kirker i verden er dette nettopp et menighetsansvar, å sende unge mennesker til utdanningsinstitusjonene, og så følge dem opp under studietiden, både i forbonn og direkte kontakt. De fleste av MFs studenter fra land i sør er sendt av sine kirker og menigheter, og står i jevnlig kontakt med disse.

For de av dere som vet at det finnes studenter på MF fra deres menighet: Hvorfor ikke invitere disse til å holde gudstjenester eller samlinger i hjemmemenigheten? Dere kan gjerne spørre om de kan ta med seg en av lærerne, som gjerne bidrar med tale eller foredrag.

Det handler om menigheten, den lokale kirke, som kan omskape mennesker og nærmiljøer. Vår teologi må ha dette lokale og menighetsmessige sikte, en teologi som kan brukes av menighetene. MF er også engasjert i faglig arbeid rundt disse problemstillinger. Nylig møttes på MF en forskningsgruppe med det lange navn: International Research Consortium Congregational Mission and the Social Sciences. Professor Harald Hegstad er medlem av gruppen, som består av fagfolk fra USA, Sør-Afrika og en rekke europeiske land, og som har det til felles at de forsker på menighetslivet. Hva er det som får menigheter til å fungere og vokse? Professor Pat Keifert, Luther Seminary, beskrev gruppens relasjon til menighetene slik i sitt foredrag: «We love congregations – congregations are miracles».

Det er derfor vi driver et Menighetsfakultet; fordi Guds menighet er jordens største under.

Vidar L.
Haanes
rektor

Kristus er oppstanden!

Kristus er oppstanden!

JA, Han er sannelig oppstanden.

Disse ordene har lydt hver påskemorgen fra kirkens første tid, og det er ord som er livsviktige for den kristne kirke. Dersom Kristus ikke har stått opp fra de døde, har kirken ingen verdi.

Har ikke Kristus stått opp, da er kristendommen virkelighetsflukt, opium for folket. Da finnes det ingen tilgivelse for syndene. Da er det kristne håpet billig og fåfengt ønsketenkning.

Men budskapet om Kristi oppstandelse fra de døde er en vanskelig sannhet å gripe. Oppstandelsen er virkelig hendelsen som ikke kunne finne sted. Og oppstandelsen må for oss ikke bli en selvfølge, en tørr dogmatisk sannhet som vi fremholder med den største selvfølge. Oppstandelsen må få lov til å forbli et mysterium. Lar vi oss så overvelde av oppstandelsens mysterium?

Troen kom – og kommer – som en nordisk soloppgang

Det er fascinerende hvordan påskedagens seiersbudskap trenger tid for å synke inn hos de kvinner og menn som først fikk skue inn i den tomme graven. I Markusevangeliet blir disiplene skjelvende og redde og tør ikke fortelle om det de har opplevd. Lukasevangeliet forteller at disiplene først trodde at de kvinnelige oppstandelsesvitnene fór med løst snakk, men Peter inspiserer allikevel den tomme graven, og resultatet er en stor undring. I Matteusevangeliet byttes disiplenes redsel ut med en gryende glede over møtet med Jesus, men vi hører lite om hva de så foretok seg. Johannesevangeliet forteller at Peter og Johannes gikk inn i graven, og der får vi høre at de så og trodde. Men deretter går de ganske enkelt hjem.

Alle evangeliene beretninger har et påfallende fellestrekk. Den virkeligheten som eta-

bles i og med Kristi oppstandelse fra de døde, trenger tid for å trenge inn i disiplens sinn. Deres virkelighetsforståelse endres ikke på et øyeblikk. Deres tro trenger tid for å modnes.

De fleste mennesker som når frem til bevisst og levende kristustro har også trengt modningstid. Budskapet om Kristi oppstandelse og frelsesverk er entydig og håndgripelig for alle. Men mange trenger tid til å reorientere seg og se verden med nye briller. Det trenger både forkynnere og frimodige kristne vitner om Kristi oppstandelse å besinne seg på. Gi mennesker tid, modningstid!

Oppstandelsesberetningene i evangeliene har også et annet fellestrekk. De er alle opp tatt av å fortelle at beretningen tar til før soloppgang. Og oppdagelsen av oppstandelsen skjer samtidig med at solens stråler tar til å skinne og sprer lys og varme utover en kald jord. Når kvinnene går til graven er det tidlig morgen og ennå ikke lyst. Bare en svak lysning i øst roper at en ny dag er i anmarsj. Når kvinnene ser det utrolige og løper for å hente disiplene, fortsetter soloppgangen. Og solen stiger opp over åssidene i øst, og dagens første solstråler lyser inn i den mørke graven, og redselen hos Peter og Johannes viker for en stadig voksende undring. Rundt seg og foran seg har de oppstandelsens første tegn. Når Peter og Johannes stiger ut av graven har solen steget helt opp over åskammene. Johannes og Peter ser og tror. Hos disiplene møter vi en gryende tro. Med tiden vil denne troen vokse og bli sterkere.

Noen mennesker opplever sterke omvendelser i sine liv. Men for de fleste mennesker er nok troshistorien mer på linje med Peters og Johannes' historie. Troen kom – og kommer – som en nordisk soloppgang.

Peter og Johannes går hver til sitt, som om alt var som før. Men intet er som før. Kristus er oppstanden! Og gledesbudskapet når ut slik som solen varmer når den stråler på himmelen.

Oystein Lund er dr. theol. og studiesjef ved Menighetsfakultetet.

Fleece- jakker med MF-logo

Etter påske kan du trolig se studenter og ansatte som går med fleecejakker i forskjellige fasonger, påsydd MF-logoen.

Her fra demonstrasjonen av jakkene. Rektor Vidar L. Haanes foretrekker den sorte og grå...

Misjonsuka

Misjonerende kirker - min tjeneste? var tema for Misjonsuka i februar. Studentene stilte med bl.a. vaffelsalg hvor inntektene gikk til årets prosjekt som var kirkebygg i Japan v/ NMS. Her er studentene Ellen Schiott og Elise Skjelvik Ottesen i aksjon. Det ble også tatt opp kollekt til prosjektet ved andaktene i kapellet hver dag under misjonsuka. Til sammen kom det inn kr. 10.000 som da går til kirkebygg i Japan.

«MF trenger penger - vil øke Fast Giver-tjeneste!»

Studentene Torunn Stavik Karlsen og Solveig Grønlien Johannessen pakker ivrig materiell i forbindelse med kampanjen i mars for å få flere med på Fast Givertjeneste.

Jentegruppa ved MF

Jentegruppa er et nytt forum ved MF, som startet opp dette semesteret etter initiativ fra studenter og studentprest Elisa Stokka. Gruppa er en samling av åtte positive og engasjerte jenter som diskuterer ulike temaer og problemstillinger knyttet til det å være preste-student ved MF og en framtidig prestetjeneste. Gruppa har som mål å styrke og bevisstgjøre hverandre i videre studie og tjeneste. Neste semester er det mulig for andre jenter å melde seg på! Det er meningen at gruppa skal gå hvert semester. Fra venstre: Lena R. M. Risnes, Ine Linn Marthinsen, Elisa Stokka, Lise Horn, Ragnhild Kristensen, Maren Flotve, Anne-Inger Lunner og Elise Skjelvik Ottesen.

Kirken som lærende fellesskap

Kurs for prester, kateketer og menighetspedagoger ble arrangert av MF i samarbeid med Fagråd for kateketikk og Oslo stiftslag av Kateketforeningen i februar. Forelesere var Heid Leganger-Krogstad, Kristin Solli Schøien, Sverre Dag Mogstad, Anne-Sofie Haarr, Hans Arne Akerø og Øystein Wang. Bildet viser utstilling av kirkeårsbord ved Kristin Solli Schøien

Besøk fra Kings College

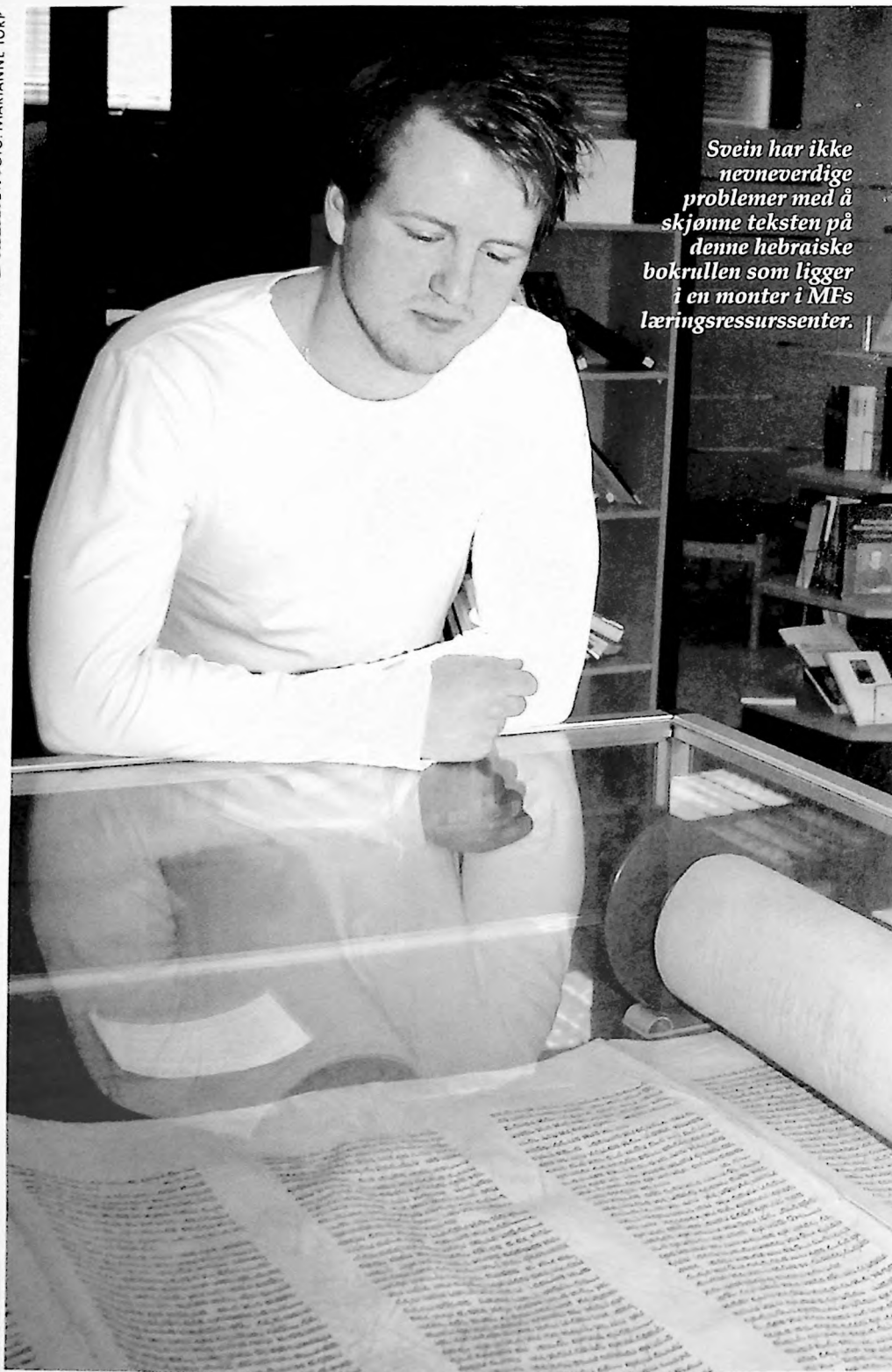
Andrew Wright (til venstre) og Pete Ward fra Kings College i London var nylig på MF for å forhandle om mulige samarbeidsrelasjoner mellom MF og Kings College i London. Det tas sikte på å utvikle et faglig- og forskersamarbeid mellom institusjonene og på sikt lærer- og studentutveksling. Her sammen med universitetslektor Astrid Sandsmark og professor Sverre Dag Mogstad.

Svein Elgvin fra Jerusalem til MF:

Vil se mennesker foran

TEKST: NIKOLAI WOLD HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Svein har ikke nevneverdige problemer med å skjønne teksten på denne hebraiske bokrullen som ligger i en monter i MFs læringsressurscenter.

Svein Elgvin (21) er født i Alta, har bodd til sammen ni år i Israel, opplevd tåregassangrep på barne-skolen. Nå vil han bli prest.

Svein har ikke hatt en typisk norsk oppvekst. Etter å ha tilbrakt sitt første leveår i Alta, bar det til Israel der han vokste opp de neste åtte årene. Faren, Torleif Elgvin, skulle lede Caspari-senteret i Jerusalem, og Svein og de to brødrene Olav og Johannes fikk oppleve hvordan det var å vokse opp i det lovede land.

– Jeg har egentlig hatt en veldig bra oppvekst, og har flust av gode minner fra Israel. Siden jeg bare var et år da vi flyttet ned, fikk jeg sjansen til å lære to språk, norsk hjemme og hebraisk i barnehagen. Jeg gikk på en helt vanlig israelsk barneskole, og det var aldri noe problem å gli inn i miljøet der. Jeg fikk mange bra venner og jeg kan ikke huske at noen i det hele tatt reagerte på at jeg var norsk eller at jeg kom fra en kristen familie.

– *Howdan merket dere de politiske konfliktene i landet?*

– Bybildet var preget av soldater med gevær, men det var likevel ikke noe jeg tenkte så mye over. Jeg kan huske at mange av de jødiske barna jeg gikk på skolen sammen med, allerede på barne-skolen hadde et ganske anstrengt forhold til arabere, noe de må ha fått innprentet hjemme fra.

Nabolandsbyen var arabisk og det var ikke noe hjertelig forhold mellom jøder og arabere der jeg bodde. Jeg husker faktisk en gang det ble kastet tåregass inn på skolen vår slik at alle fikk tårer i øynene. I dag synes jeg egentlig at dette er litt spennende, men da det skjedde var det dramatisk nok.

– **En håpløs speider...**

Familien Elgvin flyttet hjem til Norge i 1993 og Svein måtte

dret av Gud

omklimatisere seg fra en hverdag i Jerusalem til en hverdag i rolige Haslum i Bærum.

– Jeg savnet Israel veldig i starten, men det gikk fort over da jeg begynte på skolen og fikk venner der. Jeg begynte på fotball og ble til og med speider i KFUM. Men jeg var en håpløs speider, og speidertroppen vår var den dårligste i hele Bærum. Foreldrene mine meldte meg også inn i en ski-klubb, det var jeg om mulig enda dårligere på!

Svein ler mens han forteller at familien Elgvin, etter hvert eneste løp han hadde gått, alltid speidet etter Svein på en av de fem nederste plasseringene på resultatlisten...

– På fotballbanen, derimot, hadde jeg suksess et par år og ble toppscorer med 50 – 60 mål per sesong, mimrer han. – Jeg husker at jeg fikk ti kroner for hvert mål, så de to årene fikk misjonen 5-600 kroner fra den unge lovende Elgvin. Bare synd at jeg stagnerte som 13-åring, ellers kunne det blitt mye penger til misjonen!

Tilbake til Israel

For to år siden tok Svein grunnfag på MF, men det ble ikke noe langvarig studieopphold ved fakultetet. Han sluttet for å dra til Israel igjen og jobbe som ettåring ved en av basene som Den Norske Israelsmisjon driver i Jerusalem.

– Jeg tok egentlig grunnfag bare fordi jeg var interessert i kristendom. Jeg hadde ikke tenkt på mer enn det. Men i løpet av året vokste det et slags prestekall i meg, og jeg ble mer og mer sikker på at det faktisk var prest jeg skulle bli. Men det var mye «utenom-sportslige» aktiviteter det året også, og jeg følte meg ikke moden nok for å begynne på teologiløpet da. Jeg ville være best mulig rustet for presteutdanningen. Derfor passet det perfekt med et år i Israel igjen. Da kunne jeg få et avbrett fra den til tider stressende hverdagen i Oslo, og oppfriske hebraisken samtidig som jeg kunne få et mer «voksent» perspektiv på Israel, sier Svein.

Derfor dro Svein og broren Johannes enda en gang ned til deres barndoms land og jobbet på Casparisenteret som deres far hadde ledet i atte år. Svein kom tilbake etter ett år, mens Johannes (23) fortsatt jobber for Israelsmisjonen og er ungdomsarbeider i en menighet som består av messiastroende jøder.

Her hjemme er Svein godt i gang med «mellomfag» på MF og han trives godt. Men han ser også utfordringer i forholdet mellom studier og tjeneste.

– De fag jeg nå studerer på mellomnivå er spennende, og jeg har noen fantastiske bra forelesere. Men jeg må innrømme at jeg også er litt skeptisk. Det er veldig mye man får gjennom disse studiene, men det er også mye man ikke får. Derfor mener jeg at det er svært viktig å ha et sterkt engasjement i en menighet ved siden av studiet, ellers vil man ikke bli godt nok rustet for livet som venter når studietiden er over. Kristendommen har også et tydelig praktisk uttrykk, og da er det litt rart at når man skal lære seg å bli prest og formidle evangeliet, så sitter man og leser og studerer! MF kunne dessuten ha vært mye mer frimodig på hva institusjonen står for, noe jeg tror man var før. På en annen side er det jo positivt at man får et bredt perspektiv på ting, og at man utvikler forståelse og aksept for alle de ulike konfesjonene. Det tror jeg er en riktig utvikling.

Drømmer for fremtiden

Svein er ikke bekymret for sekulariseringen av Norge. Han har urokkelig tro på kraften i evangeliet. – Evangeliet er jo sannheten. Og sannheten vil alltid ha gjennomslagskraft hos mennesker, uansett hvor de er i livet. Jeg tror at evangeliet hvor som helst og når som helst kan forandre mennesker, selv her i vårt sekulariserte Norge anno 2006. Men vi må alltid vurdere hvilken fremgangsmåte og kommunikasjonsform som best passer når troen skal formidles. Det er tross alt snakk om fortapelse eller frelse.

Messiaskirken på Oslo S

For tiden er Svein engasjert i Messiaskirken, en liten luthersk frimenighet som holder til på Trafikanten på Oslo S. Etter å ha gått i en del forskjellige menigheter, ble dette stedet han vil engasjere seg i.

– Jeg har gått i langt større menigheter, men ikke funnet meg helt til rette. Jeg kunne valgt å gå der de fleste vennene mine går, men denne menigheten er akkurat liten nok til at man får følelsen av forpliktelse og tilhørighet, sier Svein som drømmer om å få være pastor i en menighet der man ser at Gud forandrer menneskers liv og folk blir utrustet til å leve gode liv med Gud.

GT-ekspert fra Göttingen på MF

Privatdozentin Dr. Corinna Körting (bilde) fra Göttingen, gjestet MF to uker i februar og underviste i Det gamle testamente for teologi- og masterstudenter. Dr. Körting har i en årrekke vært knyttet til det teologiske fakultet ved Georg-August-Universität i Göttingen. På MF overtok hun like godt hele undervisningen i faget (på engelsk) de to ukene. Og studentene uttrykte begeistring i sine tilbakemeldinger.

Dr. Körting har spesialisert seg i GT på flere felter, først med sin doktoravhandling om det gammeltestamentlige feståret: Hvilken teologi og historisk bakgrunn gjen-speiler hostfestene i det gamle Israel? Og i nær fremtid utgis hennes andre større arbeid, denne gang om Sion i Salmene, der hun drotter Sion og Jerusalem som steder for Guds nærvær, Sions betydning for Israel og folkene, Sions rotter i en mytisk preget fortid og Sion som teologisk program for fremtiden.

Dermed var Corinna Körting særdeles godt kvalifisert til å undervise MF-studentene i tekster fra 5 Mosebok og Salmene, som inngår i deres studieprogram og kretser blant annet om de nevnte temaene. Dr. Körting ledet også et forskerseminar for fagkolleger og doktorgradstudenter ved MF. Der presenterte hun sitt Salme-prosjekt og innledet til samtale om den profetiske forkynnelse i Jerusalem etter jødernes tilbakkomst fra Babylon.

Corinna Körtings besøk kom i stand som følge av MFs utvekslingsavtale med universitetet i Göttingen, knyttet til ERASMUS-programmet. Det inngikk også i det tysk-nordiske forskningsnettverket ÖTSEM, som administreres fra MF. I en tid med økende internasjonalisering og mobilitet innenfor høyere utdanning er slike besøk av stor verdi for det faglige miljø. MF har inngått tilsvarende utvekslingsavtaler med flere læresteder i en rekke land. Og fakultetets samarbeid med Göttingen innenfor GT-faget er godt etablert: Prof. Terje Stordalen underviste der i fjor, og neste år skal prof. Karl William Weyde undervise samme sted.

Karl William Weyde

Line Marie Onsrud etter karikaturtegningene:

Imponert over norske muslimer

MFs Line Marie Onsrud ble ikke overrasket over de sterke reaksjonene på Muhammed-tegningene. – Norske muslimer har lenge blitt stigmatisert, og mange har ikke tatt til motmæle før nå, sier hun.

TEKST: HENRIK HAANES FOTO: MARIANNE TORP

I september i fjor trykket den danske avisa Jyllandsposten karikaturer av muslimenes profet Muhammed. Initiativet var motivert av at den danske forfatteren Kåre Bluitgen hadde problemer med å finne en tegner som torde illustrere barneboka Koranen og profeten Muhammeds liv.

I januar gjenga avisa Magazinet tegningene, og snart var Norge inne i den verste diplomatiske krisen på årtier. Ambassader ble brent, ansvarlige for trykkingen og de som støttet dem ble drapstruet, og nordmenn måtte ligge lavt i store deler av verden.

MFs Line Marie Onsrud arbeider med et doktorgradsprosjekt om unge muslimer i Norge. Hun ble ikke overrasket over at tegningene framprovoserte reaksjoner.

– Da jeg leste at Jyllandsposten hadde trykket karikaturtegningene, tenkte jeg: « Dette er krutt! ».

Onsrud håpet lenge at det skulle forbli en intern dansk affære. Men da Danmarks statsminister nektet å gå i dialog med sinte muslimer, bestemte noen seg for å reise rundt i muslimske land for å fortelle om tegningene, og på den måten gjøre det til en offisiell, transnasjonal sak. De lyktes. – Da «kruttet» allikevel ble antent i land etter land, fokuserte media, naturlig nok, mer på ekstremistenes handlinger enn de moderate muslimenes mer fredelige protester, sier hun.

Stigmatisert.

Line Marie Onsruds doktorgradsprosjekt handler om muslimske studenters selvpresentasjoner.

– Jeg undersøker hvilken betydning

religion har i forhold til gjennomgående tråder i den enkeltes livsfortelling. Studentene som har forskjellig etnisk og sosial bakgrunn, er enten født og oppvokst i Norge, eller de har kommet til Norge som barn av arbeidsmigranter eller som flyktninger. Flere av studentene er frustrerte over at de til stadighet stilles til ansvar for hva andre muslimer i Norge og verden til enhver tid sier og gjør.

Noen forteller om krenkende opplevelser, der etniske nordmenn lurar på om de snart skal tvangsgiftes, og om de snart skal reise tilbake dit de kom fra.

Andre beskriver stygge blikk fra medpassasjerer på T-bane og buss. I stedet for å bli sett som enkeltstående individer, opplever de seg presset inn i stereotype bilder av muslimer og innvandrere, sier hun. Selv om intervjuene ble foretatt lenge før karikaturstriden, kan livsfortellingsintervjuene danne et bakteppe som noen av de norske muslimenes reaksjoner kan tolkes mot.

– Muslimer i Norge har lenge opplevd å bli stigmatisert, og mange har ikke tatt til motmæle før nå.

Med dette i mente er stipendiaten imponert over majoriteten av norske muslimers reaksjon.

– Ikke bare er deres viktigste profet og forbilde krenket, men jeg tror mange ser seg selv karikert på bildene. Dermed krenkes ikke bare deres religiøse identitet, men også en større del av hvem de er, sier Onsrud, som også er positiv til norske mediers dekning av saken.

– Jeg er positivt overrasket over medienes mangfoldige dekning av reaksjonene i Norge. Flere stemmer har bidratt til et

mer sammensatt bilde av muslimene i Norge.

Onsrud roser også regjeringen for krisehandlingene.

– Regjeringens vekt på dialog med muslimer i Norge og internasjonalt har vært prisverdig i denne krisen. Ikke minst synes jeg Arbeids- og integreringsminister Hansens opprettelse av et dialogforum med norsk muslimsk ungdom er håpefullt.

Hun har klare preferanser om hva som bør gjøres videre: – Myndighetene må jobbe aktivt for å rekruttere representanter med minoritetsbakgrunn til politikk og organisasjonsliv på lokalt og nasjonalt nivå, framholder hun

Kunstig religionskonflikt

– Var publiseringen av tegningene et symptom på at religionsdialogen har vært for dårlig i Norge?

– Dialogen mellom enkelte pinsekarismatiske miljøer og muslimer i Norge har utvilsomt vært for dårlig. I forkynnelsen fremstilles islam ofte som en trussel mot kristne verdier, og muslimer blir først og fremst « misjonsmark ». Dette er et lite fruktbart utgangspunkt for å forstå hverandre. Jeg er forundret over at ikke media

– Jeg er positivt overrasket over mediernes mangfoldige dekning av reaksjonene i Norge i forbindelse med offentliggjoringen av karikatur-tegningene. Flere stemmer har bidratt til et mer sammensatt bilde av muslimene i Norge, hevdar stipendiat Line Marie Onsrud. Her på kafe Kaffebolgen i Storgata i Oslo. Ismail serverer Line Marie.

har interessert seg mer for hvordan menigheter som sympatiserer med Magazinet har tolket striden om karikaturene innad, sier hun og påpeker at den organiserte religionsdialogen allikevel har økt de siste årene.

– Har det noen betydning at en kristen avis var den første i Norge til å trykke tegningene?

– Jeg var overrasket over at det ble Magazinet og ikke en av tabloidavisene som først trykket tegningene i Norge. Som talerør for en type kristendom som ofte blir karikert i media, burde Magazinet ha brukt ytringsfriheten til å beskytte, ikke krenke, en annen religiøs minoritet i Norge, mener stipendiaten. Hun skylder på uvitenhet.

– Dersom Selbekk hadde hatt mer kunnskap om islam og kjønnskap til muslimer, ville han kanskje ha tatt en annen beslutning.

– Har det faktum at Magazinet først trykket tegningene, bidratt til å utbre oppfatningen om at konflikten er en slags religionskonflikt? Og kan denne oppfatningen resultere i at det faktisk blir en religionskonflikt?

– Noen oppfatter det nok som en religionskonflikt, siden det var en kristen avis som publiserte karikaturene i Norge. Men det er uriktig å kalle konflikten for en religionskonflikt, hvis man med dette mener at det er muslimer og kristne som står mot hverandre. Det er vel heller en religiøs kontra en areligiøs virkelighetsforståelse som her torner sammen, eller en ulik oppfatning av hva ytringsfriheten skal kunne brukes til.

– Clash of civilizations?

– Enkelte tolker konflikten som begynnelsen på en uunngåelig kamp mellom sivilisasjoner eller kulturer: mellom den vestlige og den islamske. En slik tanke representerer et forenklet bilde av Vesten og islam som atskilte og avgrensbare størrelser. Reaksjonene mot tegningene i de ulike land har vist at religiøse faktorer spiller sammen med økonomiske, politiske og historiske faktorer og ikke kan reduseres til en kamp mellom to parter.

Mennesker

– Prest Sunniva Gylver fikk kirkebesøk av imamen fra moskèen Minhaj-ul-Quran,

og talte senere i samme moskè. Er slike tiltak et godt virkemiddel for å øke forståelse og begrense unødige konflikter?

– Jeg tror vi trenger mer slik dialog mellom menigheter. Kristne og muslimske ledere kan vise seg som gode rollemodeller for den dialogen vi som enkeltmennesker bør ta del i. Ulempen ved denne typen religionsdialog kan være at den blir for personfokustert og kan virke iscenesatt av mediene. Jeg ser frem til den dagen slike møter er så vanlige at de får foregå i fred for media, sier Line Marie Onsrud som tror vel så mye på den dialogen som foregår i dagliglivet.

– Religionsdialog er ikke noe magisk som bare kan skje i organiserte former. Religioner kan aldri snakke sammen, det er mennesker med ulike religiøse tilhørighet som kan føre en samtale. For å ta på alvor hvor komplekst mennesket er, bør denne dialogen gi rom for mer enn det å forstå hverandre som religiøse vesener. På samme måte som det tar tid, respekt og utholdenhet å bygge gode relasjoner, krever god dialog det samme.

Professor i praktisk teologi, Harald Hegstad, sammen med MF-studenter. Bak fra venstre: Jakob En-Hung Chan, Tonje Christina Hasselknippe, Eileen Blitzner, Sindre Mathias Hasselknippe og Lena Kongestøl Kristensen.

Professor Harald Hegstad om forholdet mellom stat og kirke:

Anbefaler selvstendigjøring

Flertallet i Gjøannes-utvalget anbefaler en nyordning av forholdet mellom kirke og stat. – Tiden er moden for skille, mener MFs Harald Hegstad.

Et stort flertall i Stat – kirke-utvalget anbefaler at dagens statskirkeordning oppheves, i innstillingen som ble lagt fram 31. januar i år. Av utvalgets 20 medlemmer, anbefaler 18 at Den norske kirke reorganiseres. 14 av disse anbefaler at kirken organiseres som en lovforankret folkekirke.

Stat – kirke-utvalget, også kalt Gjøannes-utvalget etter leder Kåre Gjøannes, har i tre år utredet forholdet mellom stat og kirke i Norge. Formålet har vært å gi Stortinget et vidt grunnlag for å avgjøre om statskirkeordningen skal videreføres, reformeres eller avvikles.

Professor i praktisk teologi, MFs Harald Hegstad, var medlem av det kirkeoppnevnte Bakkevig-utvalget, som i

2002 leverte et lignende forslag om å oppheve den naværende statskirkeordningen. Han forteller at mye tyder på at tiden er moden for en nyordning av forholdet mellom stat og kirke.

– Signaler fra det politiske miljøet kan tyde på at Gjøannes-utvalgets kompromissmodell, med en lovforankret folkekirke, kan være i stand til å samle tilstrekkelig støtte, sier Hegstad.

Trosfrihet

«Man Friest være maa i Tro, thi bør forandres §2», skrev Henrik Wergeland i forbindelse med sin kamp for en endring av Grunnlovens andre paragraf, for at jøder skulle få adgang til Norge. Et flertall i Gjøannes-utvalget anbefaler at paragrafen igjen legges under kniven i religionsfrihetens navn. Paragrafens andre ledd foreslås opphevet: «Den evangelisk-lutherske Religion forbliver Statens offentlige Religion. De Indvaanere, der bekjende sig til den, ere forpligtede til at opdrage deres Børn i samme.» I stedet anbefales en ny verdiparagraf, som inneholder en særskilt henvisning til kristne og humanistiske verdier: «Den kristne og humanistiske Arv forbliver Statens Værdigrundlag.»

Harald Hegstad påpeker at statskirkeordningen ikke i tilstrekkelig grad ivaretar trosfriheten.

– De som ikke er medlem av statskirken, blir ikke behandlet på linje med medlemmer. Statskirkeordningen ivaretar dessuten ikke Den norske kirkes egen religionsfrihet godt nok. Det er ikke riktig at en sekulær stat skal utnevne religiøse ledere eller fastsette organisasjonsstrukturer og budsjetter for et trossamfunn, sier han.

Dersom Stat-kirke-utvalgets anbefaling følges, vil Den norske kirke i framtida selv utnevne biskoper, og få selvstendig ansvar for alle saker som har med kirken tro og virksomhet å gjøre. Til gjengjeld kan økonomien fort bli trangere.

– En fordel ved statskirken er at den har gitt Den norske kirke en stabil finansiering. Et skille mellom stat og kirke kan lett føre til en vanskeligere økonomisk situasjon, sier Hegstad, som allikevel ikke ser framtida som så dystre:

– Det vil også gi nye muligheter for frivillig innsats og giverglede.

«Tjenende og åpen folkekirke»

– I Gjøannes-utvalgets mandat er det lagt vekt på at kirken, uansett framtidig

Forkynneren 3

Jeg har tenkt mye på dette med tiden i det siste. Hvis vi vil oppnå det som ofte beskrives som suksess, så må man disponere tiden riktig. Virkelig være effektiv og få mest mulig ut av dagene. Man skal jo studere og bli noe viktig. Eller hvis man, jobber så må man investere mye tid i arbeidet, og effektivt skal alt være. Så må man ha tid til venner og familie.

Nå har det seg slik at sann er virkelig ikke jeg for tiden. Jeg elsker å slappe av og lese bøker og lignende. Kanskje stå opp litt sent og spise en lang frokost mens jeg ser på tv eller leser avisa. Kanskje sitte litt lengre i kantina og snakke (dette skjer vel ganske ofte når jeg tenker meg om) og virkelig nyte tiden.

Her oppstår det en «samvittighetskonflikt» med en gang. Hva skal jeg prioritere? Min framtid som statsministerkandidat henger i en tynn tråd hvis jeg ikke skjerper meg og begynner å effektivisere min tid. Lager meg planer for fremtiden og disponerer dagene etter de planene.

Ett av mine favorittsteder i Bibelen er i Forkynneren og omhandler nettopp dette med tiden. Begynnelsen av kapittel 3 snakker om at det er en tid til å fodes, en tid til å dø. En tid til å plante, en tid til å rykke opp. En tid til å kaste steiner, en tid til å samle dem opp (min personlige favoritt). Her brukes det store setninger om tiden. Ikke små, klamme setninger som befaler oss å alltid arbeide, men setninger med rom for hvile. Kanskje innse at det er en tid for å så og en tid for å høste. En tid for sorg – men også en tid til glede seg.

Les Forkynneren 3 og senk skuldrene litt. Og til deg som ikke har tid til å lese det, så har jeg laget en liten plan til dere:

En tid til å: «fyll inn selv» (for eks. skifte bleier på ungene). En tid til å: "-----" (skaffe seg barnevakt og ta med seg mannen ut på middag...). Gjenta...

Hmm.. Kanskje jeg har tid til en kopp til..

Anders Bergh er leder av Studentrådet

Haanes på Bologna-seminar

Rektor Vidar L. Haanes har nylig deltatt i tredje sesjon under Bologna-seminaret i Vatikanstaten, med temaet: «The European University: Its cultural legitimacy and role in constructing Europe». I 1999 ble det bestemt å etablere et felles europeisk utdanningsområde innen 2010, den såkalte «Bologna-prosessen». Nå er 40 land blitt medlemmer, og man er kommet ganske langt i å få felles system for grader (bachelor, master og PhD etc). Seminaret i slutten av mars var et samarbeid mellom det pavelige vitenskapsakademi, UNESCO-Europeisk senter for høyere utdanning og Europarådet.

I tillegg til Haanes deltok kardinal Poupard fra det pavelige Kulturråd, professor Andrei Marga fra Romania, storrabbi Rene Samuel Sirat fra Hillel-akademiet i Frankrike samt professor Michel Lagarde, Unesco-Winner for Arabic Culture 2005. MFs Arne J. Eriksen sitter i oppfølgingsgruppen.

status, skal være «en bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen folkekirk». Er det ikke fare for at et skille mellom kirke og stat kan gjøre kirkedørterskelen høyere for folk flest?

– Mange av de som har ønsket fortsatt statskirkeordning har argumentert med hensynet til kirkens passive medlemmer. De har vært redd for folkekirkens framtid, og ment at man trenger staten til å ivareta denne. Selv tror jeg ikke forholdet til staten er det avgjørende element i denne sammenheng. For at folkekirken skal bestå, må kirken være i stand til å utføre sine sentrale oppgaver på en god måte. I denne sammenheng er det aktive kirkefolket en nødvendig ressurs for folkekirken, ikke en trussel, bedyrer professoren, som har forsket på ulike folkekirkemodeller.

– I forskningen har jeg vært særlig opptatt av forholdet mellom kirken som folkekirkelike for de mange, og som trosfelleskap for en mindre gruppe. Et viktig perspektiv for meg har vært å vise hvordan disse to sidene ved kirken gjensidig betinger og påvirker hverandre.

Ikke bestemt

– Hvis statskirkeordningen opphører, vil ikke lenger presteutdanningen være et statlig anliggende. Hva blir MFs rolle ved et eventuelt skille?

– MF må antagelig forholde seg mer direkte til Den norske kirkes egne organer, for eksempel gjennom en samarbeidsavtale, sier Hegstad, som ikke er bekymret for teologiutdanningens eller MFs framtid.

– En selvstendig kirke vil stå fri-

re i å legge føringer for innholdet i presteutdanningen. Men jeg ser ingen grunn til at ikke MF også i fremtiden vil være en sentral leverandør av kandidater til ulike tjenester i Den norske kirke, og at teologistudiet vil stå sentralt i dette bildet.

Den norske kirkes framtid er imidlertid ikke bestemt, og det er mange runder igjen.

– Den pågående trosopplæringsreformen er etter mitt skjønn av helt avgjørende betydning for folkekirkens framtid, uansett forhold til staten, forteller Hegstad. MF står sentralt i den forskningsmessige evalueringen av denne reformen.

Kanskje mest avgjørende er Arbeiderpartiets endelige standpunkt i saken. Flertallet av Aps velgere er imot å skille kirke og stat, og partiet har lenge vært blant de mest overbeviste statskirketilhengerne.

– Det finnes ikke et folkekrav om et skille, selv om meningsmålinger viser at flere ønsker det enn tidligere. Det kan skje at en aktuell og opphetet debatt endrer folkemeningen, som i EU-saken. Da kan det godt hende at flere enn nå vil gi sin støtte til dagens ordning, sa kirkestatsråd Trond Giske (Ap) til Vårt Land etter framleggingen av utvalgets innstilling.

Og hvis Gjønnnes-utvalgets anbefalinger blir fulgt, vil debatten om den nye kirkelovens innhold og utforming ta til for fullt.

– Spørsmålet er hvor mye kontroll politikerne fortsatt vil forsøke å bevare over kirken, gjennom utformingen av rammeloven og i en fremtidig tilskuddspolitik, påpeker Harald Hegstad.

Forskergruppe samlet på MF

En internasjonal forskergruppe som kaller seg International Research Consortium on Congregational Mission and the Social Sciences, hadde møte i Oslo 3.-6.mars. Forskerne arbeider med menighetsstudier og menighetsutvikling i et teologisk og samfunnsvitenskapelig perspektiv. Gruppen har bl.a. deltakere fra Sør-Afrika, USA, Tyskland, Storbritannia, Danmark, Nederland og Norge. Professor Harald Hegstad fra MF var denne gangen vert for gruppens årlige møte. Fra venstre Hans Raun Iversen, Universitetet i København, Coenie Burger, Stellenbosch University, Sør-Afrika, Patrick R. Keifert, Luther Seminary, St. Paul, Harald Hegstad, MF og Patricia Taylor Ellison, Church Innovations Institute, St.Paul.

Foto: Vidar L. Haanes

Leonardo Emberti Gialloreti fra den katolske St Egidio-bevegelsen i Roma:

Italienerer med store drømmer

Nestlederen i miljøutvalget ved MF, Henrik Gull-Larsen, overrakte Leonardo Emberti Gialloreti norsk melkesjokolade, til stor begeistring for den gjestende italieneren.

TEKST: NIKOLAI WOLD HIGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Utenriksministeren måtte vente mens Leonardo Emberti Gialloreti fortalte studenter og lærere på MF hvordan evangeliet er det aller beste middel for å forene mennesker verden over.

I miljøtimen onsdag 8. mars hadde MF besøk av Leonardo Emberti Gialloreti fra den katolske St Egidio-bevegelsen i Roma. Bevegelsen driver diakoni, dialog og fredsarbeid over hele verden, og Leonardo var i Norge for å ha samtaler med utenriksminister Jonas Gahr Støre.

Etter innledning av en stolt Sverre Dag Mogstad fikk vi i ti minutter høre hvordan St.Egidio bevegelsen har fått skape fred og dialog i over 40 år med én grunnleggende drivkraft: Jesu ord.

– Vi lever i en tid hvor hele verden er globalisert, alt fra økonomi til informasjon, men

dette betyr ikke at folk i verden er blitt mer forente. Mens vi oppfordrer til dialog og fredsarbeid ser vi at folk ofte legger vekt på skillelinjene mellom nasjoner og folk. Jeg tror det viktigste spørsmålet vi som kristne i det 21. århundre kan stille oss, er hvordan et kristent fellesskap kan bidra til å skape fred og forene mennesker i verden.

Over 40 års erfaring

St. Egidio – bevegelsen ble startet i 1968 av tre unge katolske menn og har siden den gang vokst betydelig og teller i dag 55.000 medlemmer fra 17 land. – St. Egidio-beve-

gelsen bygger på en enkel idé: at verden best kan forandres ved hjelp av Guds ord. Bibelen taler til oss personlig, men den taler også til nasjoner, og mine øyne taler den spesielt til de fattige og trengende. Den beste måten å forandre rike land og mennesker på, er å la dem møte og etablere relasjoner til fattige mennesker. Det første var organisasjon gjorde var å dra til de fattigste områdene rundt Roma for å bli kjent med menneskene der. Ikke som et sosialt tiltak, men for å utvikle vennskap. Vi fant ut at skulle vi forandre verden, måtte vi først forandres gjennom å ta Guds ord på

alvor og sette det ut i praksis, sa Gialloreti.

Åndelig og sosialt

– Ofte tenker kristne at de enten må jobbe med de fattige og trengende i sosiale organisasjoner eller jobbe «åndelig» som prester og lignende. Jeg tror ikke det er noen motsetning! sier Leonardo. -- I Lukas 10 kan vi lese om den barmhjertige samaritan som handlet praktisk, men i neste avsnitt leser vi at Martha som gjorde alt det praktiske, valgte en dårligere del enn Maria. I vår bevegelse mener vi at vi alltid bør lese disse to fortellingene sammen, for å få hele bildet.

Leonardo understreker at nå som St. Egidio er blitt en så stor internasjonal organisasjon tror ofte folk at det er det praktiske arbeidet som er kommet i førersetet, men det er absolutt feil.

– Det åndelige aspektet står minst like fast nå som for 40 år siden. Det er Guds ord som driver oss! Hver kveld møtes vi til gudstjeneste i kirken vår i Roma. Det er der vår styrke ligger. Ellers vet jeg ikke om vi hadde orket å drive hele dette arbeidet. Vi har tross alt jobb og familie ved siden av.

Selv er Leonardo utdannet professor i nevrologi, men han har allikevel alltid funnet tid til å drive et utstrakt arbeid blant verdens fattige.

Den «svake» styrken

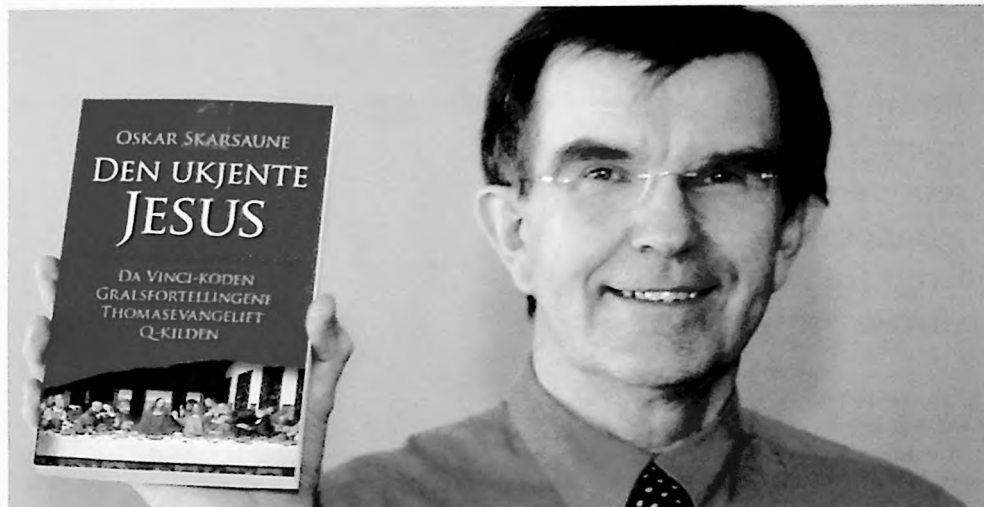
– Folk spør oss ofte om hvordan Guds ord faktisk forandrer mennesker og styresmakter i verden i dag. Og da svarer jeg alltid at forandringen skjer når vi som enkeltmennesker ser at Guds ord taler direkte til oss. Vi bruker aldri Guds ord for å dømme andre mennesker; det er først og fremst mitt liv det taler til. Og det sterkeste vitnesbyrde er når mitt forandrede liv kan tale til andre mennesker. Ikke bare ordene og meningene mine, men vårt nye liv. Det er det som vi i St. Egidio liker å kalle «Guds ords svake styrke».

Melkesjokolade!

Da Leonardo var ferdig, fikk han som seg hør og bør på et norsk fakultet melkesjokolade og kvikk-lunsj av nestlederen i miljøutvalget, Henrik Guu-Larsen. Da Henrik fortalte at dette var typiske symboler for Norge, smatt like godt Leonardo opp igjen på scenen og fortalte at symboler, som denne melkesjokoladen, er noe av det som best forener mennesker, mens det motsatte av symbol, nemlig diabol (djevelen), alltid vil splitte mennesker.

Og slik fikk den lille italieneren til stor begeistring fra et imponert kantinepublikum åpnet våre norske øyne for de mer skjulte egenskapene ved vår kjære melkesjokolade...

Boksuksess for MF-forfatter

Oskar Skarsaunes siste bok «Den ukjente Jesus» har allerede solgt i 4.500 eksemplarer. Det er mer enn noen andre bøker som kirkehistorikeren har skrevet.

Professor Oskar Skarsaune tar i boken «Den ukjente Jesus» et tydelig og troverdig oppgjør med forestillingene som blir lansert i boken «Da Vinci-koden» og «Hellig blod-hellig gral».

det hele tatt. I tillegg til at den politiske agendaen i «Hellig Blod-Hellig Gral» er mildt sagt betenkelig, noe de er glad for blir påpekt.

På et folkelig språk

– Er det første gang du produserer ditt stoff populærvitenskapelig?

– Nei, det er ikke for første gang jeg publiserer noe populært i en aktuell debatt, men det har tidligere vært mer i interne, kristne debatter eller andre ting som har vært aktuelle mer internt blant kristne. Denne gangen var jeg i den heldige situasjon at i brede kretser i det norske folk var det blitt interesse for spørsmål som alltid har vært viktige innenfor mitt fag – den tidlige kirkehistorien – men som det ikke har vært stor allmenn interesse for. Hvorfor og hvordan ble NT avgrenset? Hvilke kilder er det som gir oss det mest troverdige og mest menneskelige bilde av Jesus? Det er de nytestamentlige skriftene.

– Jeg synes det er moro å skrive om faglige spørsmål på et enkelt og folkelig norsk. Og jeg synes det er moro å ta leseren litt med inn i forskningens verksted og vise eksempler på hvordan forskere tenker og argumenterer. Det har jeg fått en del tilbakemeldinger på både fra kristne og ikke-kristne lesere.

– Dette har vel medført at du er blitt en etterspurt foreleser på dette temaet?

– Ja, mange flere enn jeg er i stand til å overkomme. Det har kommet mange spørsmål fra prostilag, kirkeakademier og menighetsskvelder og jeg har også vært i to kulturinnslag i NRK P2. Nå har jeg måttet sette sluttstrek for 2006; jeg er booket ut året.

TEKST: TERJE HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Skarsaune selv gleder seg naturlig nok over at den også har fått gode omtaler, ikke bare i det kristne avis- og bladmarkedet, men også i den profane pressen og i NRK.

– Det kan virke som om jeg har lyktes i det som var ett av mine mål da jeg skrev; at jeg ikke ville pådytte leseren bestemte konklusjoner som leseren skulle tilskrive min autoritet, men at jeg hele veien ville føre saken min med argumenter som leseren selv kan overprøve og ta stilling til.

Fanbrev!

– Har du personlig fått mange tilbakemeldinger?

– Ja, jeg fått mange tilbakemeldinger både pr. brev og mail. Langt flere enn i forhold til noe annet jeg har skrevet. Det er veldig hyggelig. Responsen har kommet både fra kristne og andre. Det er jo litt morsomt at før jeg hadde rukket å skrive boken, da jeg og min kollega, Karl Olav Sandnes, bare hadde lagt ut noen artikler på MFs hjemmeside, fikk vi fanmail fra humanetikere som skrev at de aldri hadde sett for seg at de skulle komme til å skrive fanmail til MF. Men dette stoffet synes de var bra.

Skarsaune sier at det er helt tydelig at folk med faglig innsikt både i Human-Etisk Forbund og i andre kirkekritiske miljøer ser veldig fort at både Da Vinci-koden Gralsfortellingene ikke holder faglig mål i

Oppgaver i kø for vaktmester Endre Epland og hans medhjelpere:

Enda mye ugjort

Endre Epland har hatt noen travle år på MF. Store renoveringsprosjekter er gjennomført, men han er langt fra i mål ennå. Det største prosjektet gjenstår.

– Ja, det er faktisk sant. Når vi om et par-tre år forhåpentligvis går i gang med den utvendige fasaden, vil det være det største renoveringsløftet for MF. Alle vinduene må nemlig skiftes og hele mursteinsforblendingen må fjernes og mures opp på nytt igjen. Bygget «buler» nemlig ut fordi den innvendige armeringen i løpet av årene har rustet og gjort at forblendingen er kommet i press og vil til slutt kunne gi etter. Det har ikke vært gjort noe med bygget utvendig siden det ble bygd i 1972, så det er på tide gjøre noe.

– Men dette må da bli en dyr affære?

– Ja, vi kommer til å utarbeide en ny tilstandsrapport i løpet av sommeren, og våre analyser går ut på at dette vil koste 10-12 millioner kroner. Vi er derfor avhengig av å ha en tilstrekkelig økonomisk bærekraft for å klare et slikt løft, noe som innebærer at vi trenger betydelige midler fra våre givere og venner rundt om i hele landet.

Gode tilbakemeldinger

Det har vært travle år for Endre siden han begynte som vaktmester på MF. På grunn av alle bygningsmessige arbeider som av naturlige grunner må legges til de tider av året når studentene har ferie, har Endre normalt måttet ta ferie på høsten. Men arbeidet har gitt resultater. Det nye kapellet, Kafé Ole, nymalte auditorier og nyoppusset læringsressurssenter (bibliotek) har gjort MF til et godt studiested som mange studenter vet å glede seg over.

– Vi har fått gode tilbakemeldinger og det er alltid hyggelig. Bade ansatte og studenter er fornøyd og det er veldig gledelig, sier Endre. – Nå gjenstår det bare å pusse opp 5-6 kontorer og da har vi gått over hele bygget. Men vi sliter fortsatt med at vi har for få enkeltkontorer. Staben vokser, men bygget har begrenset kapasitet. Derfor blir kontorkabalen stadig vanskeligere å legge.

Det siste store prosjektet for Endre og hans assistenter har vært rehabiliteringen av 4. etasje. For noen år siden ble den

Vaktmester Endre Epland (l.v.) sammen med assistentene hans som rekrutteres blant studentene: cand.theol-studentene Lars Martin Hol (i midten) og Lars Kristian Gjone.

store takterrassen bygd inn og i fjor ble 430 kvm gjort om til 6 splitter nye og moderne undervisningsrom som alle pr. i dag er utleide til MFs nabo, Musikkhøgskolen.

– Vi har investert 2,7 millioner kroner og har derfor behov for leieinntekter. Men vi har samtidig selv et stort rombehov, så etter hvert vil vi nok måtte ta i bruk disse arealene selv og bare leie ut et par-tre av rommene. Vi mangler nemlig ikke bare kontorer, men også grupperom som kan brukes til seminarer og til å avvikle eksamen. Etter de nye studiereformene avvikes det små og store eksamener nærmest kontinuerlig gjennom hele semesteret. Det er ikke bare ressurskrevende for studieadministrasjon og lærere, men er også svært plasskrevende. Når vi selv kan ta i bruk de utleide rommene i 4. etg, vil vi etter hvert stå godt rustet for å løse våre egne oppgaver. Vi er dessuten godt fornøyd med det samarbeid vi har med våre leietakere, sier MFs blide vaktmester.

Nye oppussinger i sommer

Kommende sommer er ikke noe unntak når det gjelder renoveringsprosjekter. Da skal et av de største av undervisningsrommene i 3. etg (rom 371) pusses opp. I tillegg skal resten av ventilasjonsanlegget oppgraderes. Det er til sammen 16 ventilasjonsaggregater i bygget og omlag halvparten av dem er allerede skiftet ut. I mai starter arbeidet med å bytte ut de reste-

rende som skal stå klare til semesterstart i august.

– Dermed får vi et ventilasjonsanlegg som tilfredsstillers dagens krav, og med en varmegjenvinning som i neste omgang blir ressurs sparende. Inkludert det viktige varmestyringsopplegget (som regulerer temperaturen på de enkelte kontorer i løpet av døgnet) blir dette en investering på over fem millioner kroner. – Men da har vi også et topp moderne anlegg som vi vil ha glede av i mange år framover.

800 lysarmaturer må skiftes

Som om ikke dette skulle være nok, har MF blitt pålagt av Statens Forurensnings-tilsyn å skifte ut 800 av alle de 1000 lysarmaturer som finnes i bygget, av hensyn til innholdet av PCB-innholdet. – 350 armaturer gjenstår og skal være skiftet innen utgangen av året. Disse har en prislapp på 560.000 kroner, og totalt vil dette prosjektet koste oss 1,4 millioner kroner, sier Endre.

- En flott sjef

Lars Martin Hol, en av Endres assistenter, er full av lovord når det gjelder Endre:

– Han er en flott sjef med en utrolig orden. Han planlegger godt, så det er lett å gå inn i nye jobber. Det er få overraskelser underveis, og han er heller ingen kontrollfreak, sier Lars. Nå etableres en ordning der vaktmesteren skal ha fire faste (student)assistenter på deltidd.

To av de professorer som har fått antall artikler i høytstående, internasjonale tidsskrifter, ST-professor Jan-Olav Henriksen (l. v.) og NT-professor Karl Olav Sandnes.

MF-lærere flittige forskere

MF-lærere er flittige forskere, og publiserer stadig flere vitenskapelige bøker og tidsskriftsartikler. Samtidig er MF-lærerne aktive i dagspressen og skriver en rekke formidrende, populære artikler og bøker.

Det har vært et viktig anliggende for både den forrige og den nåværende regjering å stimulere til økt forskning, samt å fordele ressurser til de forskningsmiljøene som kan dokumentere gode resultater. Alle vitenskapelige publikasjoner fra ansatte ved norske universiteter og høyskoler skal derfor rapporteres til

departementet. Rapporteringen inngår i en ny modell for resultatbasert omfordeling av forskningsmidler. Produksjonen i 2004 fikk konsekvenser for statstilskuddet i 2006, mens produksjonen i 2005 får betydning for statstilskuddet neste budsjettår.

En vitenskapelig publikasjon defineres gjennom flere kriterier, blant annet må den være publisert i et tidsskrift, serie eller på et forlag med rutiner for fagfelleurdering. Det er mye prestisje knyttet til publisering i de beste tidsskrifter, noe den ulykkelige forskningsfusksaken med en ansatt ved Radiumhospitalet har vist til fulle. Utgivelser i tidsskrift eller på forlag som har en særlig faglig tyngde og regnes som ledende (niva 2), gir høyere uttelling enn de øvrige vitenskapelige tidsskrifter eller forlag (niva 1). Artikler i blader som Luthersk kirketidende eller Ung Teologi gir ikke poeng i det hele, mens artikler i Norsk Tidsskrift for Misjon eller

Tidsskrift for Teologi og Kirke vil gi 1 poeng, mens artikler i internasjonale tidsskrift som Journal of Biblical Studies, Journal of Contemporary Religion eller Studia Theologica gir 3 poeng.

I 2004 hadde MFs lærere til sammen produsert 33,8 poeng, hvilket var godt over gjennomsnittet for vitenskapelige høyskoler. I Bondevik-regjeringens fremlegg til statsbudsjett fikk MF da 1 million ekstra i resultatbaserte forskningsmidler, en sum som Stoltenberg-regjeringen halverte. I 2005 har MFs tilsatte vært særdeles flittige, og har publisert 88,3 poeng. MF har fått godkjent 65 vitenskapelige publikasjoner, fordelt på 32 forfattere i 2005. Hele 7 artikler er i niva 2-tidsskrifter, 4 monografier, 17 artikler i vitenskapelige antologier, og resten artikler i serier og niva 1-tidsskrifter. Dette bringer MF i fremste klasse i universitetssektoren.

VLH

MF Møter Menighetene 2006

MF deltar i følgende gudstjenester:

Søndag 5. mars:
Garder kirke,
student *Maren Gullaksen*.
Langhus kirke,
tidligere direktor *Finn Olav Myhre*.
As kirke, førestelektor
Bjørn Helge Sandvei.

Søndag 12. mars:
Mari kirke, plan- og
kvalitetssjef *Arne J. Eriksen*.
Nordby kirke,
stipendiat *Joar Haga*.

Søndag 19. mars:
Greverud kirke,
student *Hallvard Jørgensen*.
Enebakk kirke,
tidligere direktor *Finn Olav Myhre*.
Sofiemyr kirke,
universitetslektor *Sjur Isaksen*.
Asker kirke,
studiesjef *Øystein Lund*.

Søndag 26. mars:
Vestby kirke,
student *Eldrid Røyneberg*.
Kroer kirke,
tidligere direktor *Finn Olav Myhre*.
Kråkstad kirke,
professor *Harald Hegstad*.
Hovik kirke,
universitetslektor *Terje Hegertun*.
Immanuelkirken,
Halden, professor *Svein Olaf Thorbjørnsen*.

Søndag 2. april:
Grinilund kirke,
professor *Hans Kvalbein*.
Helgerud kirke,
tidligere direktor *Finn Olav Myhre*.

Søndag 9. april:
Østerås kirke,
studentprest *Elisa Stokka*.
Jar kirke,
studieveileder *John-
Arne Jensen*.

■ Menighetsfakultets lærere og studenter har alltid vært engasjert i skriving og publisering. Studentene har i snart 40 år utgitt det faglige tidsskriftet Ung Teologi, med artikler på høyt nivå, samt meldingsbladet Mellom Søsken (fra 1918: Mellem Brødre). MFs lærere sitter i redaksjonen til en rekke blader og tidsskrifter, som Luthersk kirketidende (Nordhaug og Haanes), Tidsskrift for Teologi og Kirke (Austad, Skarsaune og Sandnes), Halvårsskrift for Praktisk Teologi (Hegstad, Engedal, Haanes), Tidsskrift for Sjelesorg (Engedal), Norsk Tidsskrift for Misjon (Engelsviken og Norseth), Prismet (Midttun), Nordic Journal of Religion and Society (Furseth og Haanes) og Studia Theologica (Henriksen).

Nye studenter vår 2006

Nye studenter ved MF våren 2006, inkludert studenter på enkeltemner.
Sortert etter postnummer

Aarseth, Einar Gilje 0171 OSLO
Singelstad, Lars Kristian 0177 OSLO
Sivertsen, Øyvind Stople 0179 OSLO
Gjertveit, Gro 0257 OSLO
Hagen, Anne Margrethe 0264 OSLO
Hanao, Helen Backer-Grøndahl 0271 OSLO
Berg, Mikael Emanuel 0287 OSLO
Stordal, Sunniva Maria 0353 OSLO
Fahre, Ingrid 0356 OSLO
Askjer, Charlotte 0358 OSLO
Hynnekleiv, Olav 0360 OSLO
Pajchel, Katarina Maria 0367 OSLO
Øksnes, Rasmus 0372 OSLO
Tunheim, Tone 0373 OSLO
Enger, Harald Georg 0464 OSLO
Høgås, Marte Maria 0468 OSLO
Weibell, Marianne Bøe 0487 OSLO
Kolbjørnsrud, Kjersti 0495 OSLO
Risholm, Peter Kristvik 0554 OSLO
Hovet, Elise Kristensen 0567 OSLO
Ytterland, Eirik 0572 OSLO
Olsen, Anne Mari Strand 0654 OSLO
Næss, Johannes Haukland 0655 OSLO
Nielsen, Janne Våje 0664 OSLO
Midtsund, Brage 0854 OSLO
Relling, Svein Tore 0864 OSLO
Fongen, Elisabeth 0864 OSLO
Dugstad, Brit 0880 OSLO
Fyen, Geir Inge 0956 OSLO
Gebreluel, Goitom 0984 OSLO
Grue, Nina Wetaas 1087 OSLO
Lindquist, Mikkel 1160 OSLO
Nesvold, Katrine Charlotte, 1166 OSLO
Ellingsrud, Christoffer 1182 OSLO
Bech, Bodil Janne Pernille 1251 OSLO
Andersen, Vera Elisabeth Sandmo
1312 SLEPENDEN
Håbrekke, Wanda 1341 SLEPENDEN
Elgvin, Kirsti Melkerås 1344 HASLUM
Elgvin, Torleif 1344 HASLUM
Sture, Janne 1348 RYKKINN
Omarhus, Hallgeir 1368 STABEKK
Heggedal, Stian 1383 ASKER
Berlid, Karin 1390 VOLLEN
Venbakken, Tone Elin 1405 LANGHUS
Winther, Anniken 1410 KOLBOTN
Berge, May Britt Esse 1412 SOFIEMYR
Plementas, Markus 1534 MOSS
Negaard, Arve 1613 FREDRIKSTAD
Bøe, Mona Irene 1735 VARTEIG
Myhrer, Øystein 1812 ASKIM
Løkkum, Tore 1850 MYSEN
Skåren, Anna Borghild 1890 RAKKESTAD
Finholt, Sissel Merete 2005 RÆLINGEN
Østvoll, Anne-Kristine 2006 LØVENSTAD
Jahr, Knut H. 2016 FROGNER
Kraggerud, Lars Olav 2016 FROGNER
Stokken, Svein Morten
2019 SKEDSMOKORSET
Bakke, Gunn-Elin 2266 ARNEBERG
Hjelle, Sunniva Salem 2312 OTTESTAD
Holdo, Cecilie Eidsøren 2390 MOELV
Grua, Lisbeth 2742 GRUA
Landmark, Bodil 2819 GJØVIK
Olsen, Jon Endre Røed 3090 HOF
Aker, Gro Lisbeth 3124 TØNSBERG
Aubell, Gunn Skivik 3183 HORTEN
Wilhelmsen, Kristin Grønnerød
3238 SANDEFJORD
Aker, Georg 3274 LARVIK
Dahl, Ann-Iren Nyhagen 3370 VIKERSUND
Kvilstad, Atle 3616 KONGSBERG
Fjellet, Grete Heimdal 3931 PORSGRUNN

Øie, Ingrid Marie 4016 STAVANGER
Skretting, Cecilie 4053 RÆGE
Straume, Dagbjørg 4054 TJELTA
Hoås, Jorunn 4230 SAND
Guggedal, Anna 4230 SAND
Yrke, Marianne Medhaug 4250 KOPERVIK
Golding, Unni Iversen 4250 KOPERVIK
Ferkingsstad, Bjørg Velde 4262 AVALDSNES
Vedøy, Edel 4275 SÆVELANDSVIK
Sand, Jorunn Kristine 4296 AKREHAMN
Øksnevad, Lillian 4310 HOMMERSÅK
Hetland, Rigmor 4311 HOMMERSÅK
Bjørnevik, Bjørg Marit 4349 BRYNE
Kjondal, Andreas 4580 LYNGBAL
Raen, Arne 4596 EIKEN
Kro, Ingvild Thu 4617 KRISTIANSAND S
Bentsen, Beate 4628 KRISTIANSAND S
Tobiassen, Rune 4639 KRISTIANSAND S
Kristensen, Lena Kongestøl 4815 SALTRØD
Lindtveit, Kristoffer Thomas
4823 NEDENES
Johansen, Kai Anders 4848 ARENDAL
Tobiassen, Jan Gordon 4886 GRIMSTAD
Solheim, Kenneth 4950 RISØR
Andersen, André 5253 SANDSLI
Haaland, Agnes Johanne
5519 HAUGESUND
Flatnes, Marit Synnøve 5521 HAUGESUND
Glette, Liv Hjordis 5521 HAUGESUND
Halleland, Tove 5521 HAUGESUND
Aaro, Mona Elin 5525 HAUGESUND
Carlsen, Sigmund Johannes
5525 HAUGESUND
Kallevik, Judit Bertine 5529 HAUGESUND
Jacobsen, Ingebjørg Stene
5531 HAUGESUND
Rasmussen, Rolf Øyvind
5531 HAUGESUND
Bjønnsaas, Svein Ove Pedersen
5535 HAUGESUND
Haaland, Solbritt Viola 5537 HAUGESUND
Husby, Eva 5538 HAUGESUND
Werenfels, Heidi 5541 KOLNES
Torp, Kjersti 5542 KARMSUND
Bjørge, Ingrid Birgitte Olaisen
5545 VORMEDAL
Rikstad, Ingrid Margareth 5548 FEØY
Birkeland, Eva
5555 FØRDE I HORDALAND
Eide, Janne Irene 5560 NEDSTRAND
Dirdal, Siw 5560 NEDSTRAND
Ness, Elisabeth 5560 NEDSTRAND
Kolnes, Tone 5563 FØRRESFJORDEN
Fjeldheim, Hege 5563 FØRRESFJORDEN
Pedersen, Inger Karin 5570 AKSDAL
Hemmingstad, Brit-Randi Kallestein
5570 AKSDAL
Sørnes, Kirsti Lisbeth 6700 MÅLØY
Aske, Dorthe Karoline Verlo
6823 SANDANE
Gåsemyr, Kari Aslaug 6823 SANDANE
Folkestad, Anita 6993 HØYANGER
Lunde, Elin 7048 TRONDHEIM
Garli, Eva Norseth 7160 BJUGN
Moiba, Joseph Gaima Lukulay 7500 STJØRDAL
Karmly, Ingvild Orre 9007 TROMSØ
Bjorno, Christian 9009 TROMSØ
Vøllestad, Ørjan Høyd 9013 TROMSØ
Eillburg, Stian 9022 KROKELVDALEN
Moen, Kjetil Mikal 9100 KVALØYSETTA
Sverige
Bott, Anna-Maria 12246 ENSKEDE, SVERIGE
Kina
Ma, Yanhua Fuyang City, KINA
Jing, Minhua Guilin, KINA
Tyskland
Stromberger, Gerhard 0864 OSLO

MF ALUMNI

MF Alumni har

- følgende satsnings-områder
- Månedlige nyhetsbrev på e-post til nettverkets medlemmer
- Invitere jubilerende kull til feiring på MF.
- Gi medlemmene i nettverket informasjon om aktuelle kurs, arrangementer og studieturer i regi av MF.

Dersom du har ideer og tanker rundt hvordan vi kan bruke nettverket vil vi gjerne høre det. Ta kontakt med Maylen Nupen på tlf. 22 59 05 52 eller send en e-post til maylen.nupen@mf.no.

Har du ikke meldt deg inn ennå? Registrer deg i databasen vår. Den finner du her: alumni.mf.no

Foto: St. Olaf College

Ridder Todd Nichol

■ Til stor glede for hans mange venner på MF og i Norge er professor **Todd Nichol** utnevnt av Hans Majestet Kongen til ridder av 1. kl. av Den norske fortjenesteorden. Ambassadør Knut Vollebæk foretok den høytidelige overrekkelse i Minneapolis torsdag den 9. mars. Todd Nichol har gjennom en årrekke vært MF-studenters og MF-læreres dyktige kontaktperson og veileder under deres studieopphold i USA. Han er dessuten kjent for kirkehistoriske bidrag i tilknytning til norsk emigrasjonshistorie og som initiativtaker til Norway House på Luther Seminary i St. Paul. Idag er Todd Nichol såkalt King Olav V-professor ved St. Olaf College i Minnesota.

Personalnytt

■ Stipendiat **Åse Margrethe Berger Cameron** avsluttet sin stipendiatperiode ved MF 1. november 2005.

Vil du være med og hedre BISKOP ODD BONDEVIK - ved å være med på Tabula Gratulatoria?

I anledning hans 65-årsdag samarbeider Møre bispedømmeråd og Verbum forlag om å gi ut en bok der Bondeviks egen stemme får lyde. Det er gjort et utvalg av foredrag og artikler som Bondevik selv har holdt eller skrevet i løpet av de siste årene. Innholdet er variert og velskrevet - preget av erfaring og grundig refleksjon fra en avholdt leder innen kirke og misjon i Norge.

Boka vil bli utstyrt med en gratulasjonsliste som vi inviterer deg til å føre ditt navn på. Boka vil være i salg i juni, ordinær pris kr 295, som gratulant får du den sendt for kr 250 + porto. Send bestilling med ditt navn og adresse til Møre bispedømmeråd, Julsundvegen 13, 6412 Molde eller på faks 71 25 06 71. Evt. melding til moere.bdr@kirken.no eller ringe 71 25 06 70. Må være bispedømmerådet i hende innen fredag 21. april.

Johannesgården

Retreat: 8. - 12. februar
16. - 19. mars
7. - 9. april
12. - 17. april
24. - 28. mai
22. - 25. juni
5. - 9. juli

Ignatiansk retreat:
24. februar - 5. mars
28. juli - 6. august

Velkommen avsides også utenom retreatene.

Info og program: tlf. 62 36 01 15
2372 Brottum v/ Lillehammer

www.johannesgarden.no

Asbjørn Finholt Advokat

Postboks 7, 2001 Lillestrøm
Tlf 63 81 60 80

Fartein Valen-Sendstad

PALESTINA PÅ JESU TID

Spennende, skremmende og fascinerende

De fleste har et bilde av Palestina på Jesu tid fra søndagsskole og barneskole. Dette omfatter en rekke bilder av naturen, kulturen og livet den gang. Hvordan var livet i Palestina på Jesu tid? Hvordan levde folk i de store byene og på landsbygda? Hvilke forskjeller var det mellom villaene i Sepphoris og gårdsrommet i Kapernaum?

I boka *Palestina på Jesu tid* - spennende, skremmende og fascinerende dokumenterer Fartein

Valen-Sendstad gjennom nyere forskning at mye i det gamle bildet ikke stemmer. Forfatteren har derfor sett det som mål å få fram vesentlige strukturer i datidens samfunn, i politikk, religion og kultur. Boken presenterer et historisk bakteppe fra og med tiårene for Kristi fødsel og tar deretter for seg nyere, tverrfaglig forskning om Galilea på Jesu tid.

ISBN 82-7634-640-5 • kr 398,- • 262 sider • Innbundet

NY BOK!

HøyskoleForlaget
NORWEGIAN ACADEMIC PRESS

Pb 39, 4661 Kristiansand S
Telefon 38 10 50 50
Telefaks 38 10 50 01

www.hoyskoleforlaget.no

Bibelen
En gave til konfirmanden

En håndlaget bibel i ekte skinn
er en tradisjonsrik og vakker
gave for veien videre.

Bibelselskapets bibel
har et levende språk
og er Norges mest
solgte bibel.

Bibelselskapet
www.bibelbok.no

Din lokale bokhandel har utvalget!

Ettersendes ikke ved varig
adresseforandring, men returneres
Menighetsfakultetet med
påført ny adresse.

B-BL
Retur:
Postbc
0302 C

Menighetsfakultete

Lys og liv
MF Ti, Ly
2006 Årg. 72 Nr 2

H06000675

SIST, MEN IKKE MINST...

Møt den nye studentrådslederen, Anders Bergh:

En litt tryggere tro

MFs nye studentrådsleder er Anders Bergh (23) fra Mosjøen. Å studere teologi ser han som et ledd i sin personlige utvikling. –Troen er blitt utfordret, men likevel tryggere.

*Anders Bergh
kommer fra
Mosjøen. Hans
trobakgrunn er
pinsebevegelsen.*

TEKST: NIKOLAI WOLD HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Anders kommer fra det han selv karakteriserer som et typisk «pinsevennhjem». Gud har alltid vært et naturlig midtpunkt i livet hans, men han tenkte likevel aldri at han skulle komme til å studere teologi.

Jeg har vært veldig trygg på kristentroa hele livet. Ja, selv nå som jeg går på MF er jeg det, legger han til med et smil. – Det er likevel enkelte elementer ved troen min som har kommet i et nytt lys etter at jeg startet her.

– De mest sentrale ting ved troen ligger fast. Men selv om Bibelen alltid har vært og fremdeles er rettesnoren, er jeg nok i en refleksjonsprosess der jeg finner ut av hva jeg selv mener om en del ting.

Anders har bak seg et år på bibel- og misjonslinja på Hedmarkstoppen folkehøgskole. Ett år jobbet han frivillig i et team som reiste rundt i hele Nord-Norge der de hadde alt fra religionstimer på skoler til evangeliserende konserter og dramaopplegg på kveldene. Og for et år siden flyttet han til Alta og begynte på statsvitenskap. Men han ble syk og

fikk ikke fullført semesteret.

– At jeg kom til MF er faktisk litt tilfeldig. Jeg hadde egentlig tenkt å studere engelsk på Blindern, men kom ikke inn. Trondheim ville ha meg, men dit ville ikke jeg...

Anders trives veldig godt på MF. – Det er jo litt rart, men etter et halvt år på bygget var jeg plutselig studentrådsleder, noe jeg absolutt ikke hadde planlagt. Men jeg syns det er et veldig bra læremiljø her, og det sosiale er det absolutt ingenting å si på. Det var veldig lett å få venner, selv om jeg ikke kjente så mange fra før. Det er et kvalitetstegn ved institusjonen. Det er nesten litt synd at jeg ikke

har planer om å ta hele teologiløpet.

– Ikke?

– Helst vil jeg studere språk, litteratur, film eller journalistikk. Men grunnstudiene i teologi passer likevel inn nesten i alt jeg kan tenke meg å ta senere. Dessuten ser jeg på dette året som en personlig utvikling, mer enn et bidrag til min utdanning. Jeg studerer jo det viktigste i livet mitt! Å gå på høyskole er likevel ikke bare personlig utvikling. – Her er det mye interessant å ta tak i. Religionsvitenskap og spesielt islamforelesningene har vært viktige.

Når vi spør Anders om det

er noe han ønsker å vie livet sitt til, blir han betenksom.

– Dette er et stort spørsmål som det ikke er lett å svare på. Jeg er først og fremst kristen. For så jeg på livet mer som en tjeneste for Gud. Nå ser jeg mer på det som et fellesskap. Gud er ikke en tjeneste eller bare en del av livet mitt. Han tilhører alle deler av livet mitt, uansett hvor jeg er eller hva jeg gjør. Det er helt naturlig. Og veldig trygt.

– Hva ønsker du å være om 10 år?

– Forhåpentligvis gift! Og så har jeg en liten drøm om å bli forfatter eller filmskaper, men jeg «frykter» det blir lærer eller sosialarbeider.